

[Undervisningsministeren.]

med den hidtidige Førstelærer, idet det ikke paa Forhaand er givet, at den paagældende er egnet til den baade administrative og pædagogiske Lederstilling, som Overlæreren i Modsætning til en Førstelærer paa Landet har. Man gør imidlertid samtidig Sogneraadet klart, at hvis Førstelæreren ikke bliver udnævnt til Overlærer, maa der tilbydes ham saadanne Vilkaar under den nye Ordning, at han beholder samme Bolig som hidtil og ikke gaar ned i Indtægt. Hvis Førstelæreren ikke modtager en saadan Lærerstilling, maa han kunne forlange, at hans Embede betragtes som nedlagt ved Overlærerembedets Oprettelse og han selv afskediget med Ventepenge. Af disse Ventepenge betaler Kommunen Halvdelen, saa det er ikke helt gratis for denne at vrage Førstelæreren ved Indstilling til Overlærerembedet.

Embedet blev derefter, da Sogneraad og Skolekommission ikke ønskede, at den paagældende Førstelærer skulde glide ind som Overlærer, opslaaet og søgt af den hidtidige Førstelærer, der opnaaede at blive indstillet, idet et af Skolekommissionens 5 Medlemmer stemte for ham. Den stærke Stemning for at bevare Lærer Andersen har altsaa ikke givet sig Udtryk gennem Skolekommissionens Indstilling. Det er Skolelovens Forudsætning at give de lokale Myndigheder betydelig Indflydelse ved Læreransættelser, og det er det, der er sket i dette Tilfælde. Naar det ærede Medlem antyder, at der fra Ministeriets Side er taget politiske Hensyn, vil jeg dog blot deroverfor oplyse, at det naturligvis ikke er rigtigt, men at heller ingen af de Embedsmænd, der har behandlet Sagen, har indstillet den tidligere Førstelærer til Ansættelse. Det er de paagældende lokale Myndigheder, som ikke har ønsket, at denne Førstelærer skulde glide ind som Overlærer; det er de lokale Myndigheder, som kun med en enkelt Stemme har indstillet den paagældende, medens de har samlet sig om andre, og derfor kan man ikke med nogen Ret gøre Indvending mod, at Ministeriet har taget Hensyn til de Krav, som de lovligt valgte lokale Myndigheder har rejst i dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup fremsatte, vendt mod min Forgænger, nogle Bemærkninger, der gik ud paa, at det ærede Medlem Hr. Borgbjerg som Minister ikke havde vist Forstaaelse over for den frie Skole. Dette er efter min Mening en fuldkommen uretfærdig Bedømmelse. Den frie Skoles Folk er det ærede Medlem

Hr. Borgbjerg dybt taknemmelige for den frisdendede Tilsynslov, han som Minister gennemførte, hvorved de opnaaede en Frihed og Selvstændighed, de aldrig før har haft, og som de for faa Aar siden ikke havde turdet haabe paa at opnaa. Det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup talte ikke paa de frie Skolers Vegne, naar han udtalte sig om det ærede Medlem Hr. Borgbjergs Stilling til disse frie Skoler, som han gjorde — tværtimod.

De ærede Medlemmer Hr. Hans Pinstrup, Hr. Simonsen og Hr. Jørgen Gram har udtalt stor Interesse for Spørgsmaalet om Landbougdommens Dygtiggørelse. Jeg tror, det er et Spørgsmaal, der for Tiden optager Sindene stærkt i Landbokredse. Alle er jo klar over, at de Krav, der stilles til Landmanden i Dag og i Fremtiden, nødvendiggør en fyldigere teoretisk Uddannelse, end det store Tal af Landmænd hidtil har faaet. Det er jo rigtigt, som det er blevet sagt, at vore Højskoler og Landbrugsskoler har øvet en meget betydelig Indflydelse paa den Udvikling, der er foregaaet inden for Landbruget i det sidste Par Slægtled, men det er for lille en Del af Landbrugets Udøvere, der hidtil er kommet i Forbindelse med disse Skoler, og med de store Vanskeligheder, som Landbruget har at arbejde med i disse Aar, er det mere end nogen Sinde nødvendigt, at alle Muligheder for at opnaa det bedste Resultat i Driften udnyttes, og dertil kræves en teoretisk Uddannelse, som en stor Del af vore Landmænd ikke har. Mange Landmænd beklager sig over, at de i deres Ungdom ikke fik mere Oplysning om de Ting, de skulde arbejde med, og selv om der gennem Landbrugets faglige Organisationer, ved Kursus og gennem Konsulentvirksomhed udrettes meget, kan dette dog ikke erstatte den planmæssige teoretiske Undervisning, som en rationel Skoleundervisning i Ungdomsaarene kan give. Jeg mener altsaa, at hvad der hidtil er foretaget paa dette Omraade, er for lidt, der maa langt flere med, vi maa søge at imødekomme den Trang til Oplysning, som findes hos vor Tids Ungdom. Jeg tror, at paa dette Omraade kan Begyndelsen gøres ved en udvidet Undervisning i Folkeskolen, og saa maa vi i øvrigt benytte, hvad vi allerede har opnaaet gennem Aftenskoleloven foruden Efterskoler, Højskoler og Landbrugsskoler. Det er min Opfattelse, at jo mere Ungdommen faar Indsigt i det Erhvervs Forhold, som de arbejder i, des større Interesse faar de for Arbejdet. Derfor er Spørgsmaalet om mere Undervisning for Ungdommen paa Landet ogsaa et